

λούθησεν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, σύμπας δὲ τότε ὁ ξένος τύπος μετὰ θαυμασμοῦ ὠμολόγησεν ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἀγγλίας παρέσχον εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον σπάνιον παράδειγμα αὐταπαρνησίας καὶ εὐλαβείας πρὸς τὸ πολίτευμα τῆς χώρας των ἀμιλλώμενοι οὐχὶ περὶ τῆς καταλήψεως, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀποθέσεως τῆς ἐξουσίας.

Αὐτὴ ἡ βαθεῖα τοῦ καθήκοντος συναίσθησις καὶ ἡ ἀκριβολόγος ἐμμονὴ εἰς τὰς εὐλαβεῖς παραδόσεις συνέτεινον εἰς τὴν διατήρησιν καὶ τὴν ἀκμὴν τῶν δύο μεγάλων τῆς Ἀγγλίας κοινοβουλευτικῶν κομμάτων. Πολλὰ κόμματα ἀνεφύησαν καὶ ἐσχηματίσθησαν καὶ εἰς ἄλλας χώρας καὶ ὀνομασίαι ἀπεδόθησαν, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, τινὲς δὲ αὐτῶν ἔσχον μάλιστα παράδοξον ἀπήχησιν καὶ εἰς τὰ χρονικά τῆς ταπεινῆς ἡμῶν κοινοβουλευτικῆς ἱστορίας, καὶ ἠτύχησαμεν νὰ ἔχωμεν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς λαοσωτηρίου μεταπολιτεύσεως Ὀρεινοὺς καὶ Πεδινοὺς, παρωδίαν ἀληθῆ τῶν κομμάτων τῆς Γαλλικῆς Συνελεύσεως τοῦ 1793, ἀφοῦ πρὸς ἐπίμετρον ἀντιστρόφως Ὀρεινοὶ ἀπεκλήθησαν παρ' ἡμῶν οἱ μετριοπαθέστεροι, Πεδινοὶ δὲ οἱ ἀρειμάνιοι ἐπαναστάται! Τί ἔγειναν πάντα ταῦτα; Κόμματα καὶ ὀνόματα δημιουργήματα τῆς στιγμῆς, προϊόντα προσκαιροῦ συμβολῆς περιστάσεων παρεσύρθησαν ἀπὸ τὸν στρόβιλον τῶν χρόνων καὶ ἐλησμονήθησαν· ἀπεναντίας δὲ αἱ δύο τῆς Ἀγγλίας ἱστορικαὶ πολιτικαὶ μερίδες, ὡς ἐκπροσώπησις ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν λελογισμένων διατηροῦσι καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ κλέος αὐτῶν. Καὶ σήμερον ὁ γηραιὸς Γλάδστον καὶ ὁ μαρκήσιος Σῶλσβαρν, οἱ δύο ἡγέται, φέρουσιν ὑπερηφάνως ὁ μὲν τὸ ὄνομα τοῦ αὐτίου, ὁ δὲ τὸ τοῦ Τόρν, ὧν ἡ ὑβριστικὴ σημασία ἐξηλείφθη, ἐξαγνισθεῖσα μετὰ δύο αἰῶνων ἐκλειεῖς ἀγῶνας καὶ σημαντικὰς πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα καὶ τὸν πολιτισμὸν ἐν γένει ἐκδουλεύσεις.

Οἱ παρ' ἡμῶν πιθηκίζοντες τὰ πολιτικὰ ἦθη ἄλλων χωρῶν καὶ παραλαμβάνοντες ἀνεξετάστως τοὺς αὐτοὶ ἐν χρήσει κοινοβουλευτικοὺς ὅρους ὀφείλουσι νὰ μελετῶσι καὶ τὰ πράγματα, εἰς ἃ οἱ τοιοῦτοι ὅροι ἀνταποκρίνονται καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ν' ἀρῶνται ὠφέλιμα διδάγματα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΝΝΙΝΟΣ.

Εἶνε ὀδυνηρὸν νὰ αἰσθάνεται τις ὅτι ἀγαπᾶται ὀλιγώτερον παρ' ὅσον ἀγαπᾷ.

*

Καλήτερον εἶνε νὰ πονῇ τις ἐν σιωπῇ ἢ νὰ ἐκτίθεται εἰς ἀδείλους παραμυθίας.

ΧΑΡΑΛΔΟΣ

Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΓΩΝ
Βυζαντινὸν ἱστορημα.

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Ε'.

Βαθεῖαν ἐξήσκουν ἐπὶ τοῦ Χαράλδου ἐντύπωσιν αἱ ἀφηγήσεις αὐταί, καὶ διότι τὸ ἀπέριττον αὐτοῦ θρησκευτικὸν αἶσθημα περιέβαλλεν αὐτὰς διὰ τοῦ κύρους μυστηριωδῶς ἐκδηλουμένης ἱεράς ἀληθείας, καὶ διότι φύσει εὐφάνταστος, ἤσθάνετο πάσαν τὴν ὑψηλὴν ποίησιν τῆς μυθολογίας ἐκείνης, ἥτις κατενόει καὶ μετ' ἀφάτου μεγαλοπρεπέας ἐπροσωποποιεῖ τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως. Ἄλλ' ἡ ἐνασχόλησις αὐτῆ, ἐνῶ κατεσίγαζέ πως τὴν ἀνυπομονησίαν αὐτοῦ, οὐδόλως ἀπέτρεπεν αὐτὸν τῆς ἀκραδάντου προθέσεως ἀπ' ἐναντίας οὐδὲν ἡμέλει ὅπως ἐπισπεύθῃ τὰς παρασκευάς, καὶ κατὰ τὴν λήξιν τοῦ πένθους τὰ πάντα ἦσαν ἑτοιμα.

Γνωστὸς Βίκιγξ, ὁ Θῶρστης, ἀπέπλεε μετὰ τοῦ στολίσκου αὐτοῦ διὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Γαλλίας, καὶ πρὸς αὐτὸν συνενόηθη ὁ ἡμέτερος ἦρω, ὅπως ἀκολουθήσῃ τὴν ἐστρατείαν, ἀλλ' ἀπέχων, δυνάμει ῥητῆς συμφωνίας, πάσης κατ' ἐμπόρων ἐπιθέσεως, καὶ συμμετέχων τοῦ ἀγῶνος μόνον ἐὰν ἐπήρχετο σύγκρουσις πρὸς ἄλλους Βίκιγκας. Καὶ πολλοὶ μὲν τῶν ὀμηλικῶν ἐξελιπάρησαν τὴν ἄδειαν ὅπως συνοδεύσωσιν αὐτόν, ἀλλ' ἐκεῖνος ἠρήθη, ἓνα μόνον παραλαβὼν ἀρχαῖον ἑταῖρον, τὸν Χαλφδάνον.

— Ἀγνοεῖτε τί μοι ζητεῖτε, εἶπεν αὐτοῖς. Οὐδόλως πρόκειται περὶ συνήθους ἐκδρομῆς, οἶαι ὑπῆρξαν αἱ τοῦ πατρός μου· διὸ καὶ καταλείπω ἐνταῦθα τὸν τε στόλον καὶ ὑμᾶς πάντας, τοὺς πιστοὺς μου συντρόφους. Ἀπέρχομαι εἰς χώρας ἀγνώστους, ἐπιχειρῶ τὴν ἐξερεύνησιν νέου κόσμου. Ἡ ἀπουσία μου ἔσται μακρά, καὶ ἴσως οὐδόλως ἐπιστρέψω. Μένετε ἄνευ ἀρχηγοῦ, ἀλλ' ἐκλέξατε ἀντ' ἐμοῦ τὸν πρεσβύτερον, καὶ μεριμνήσατε περὶ τῶν γαιῶν μου, ὡς δυνηθῆτε κάλλιον. Ἐὰν δὲ μάθητε τὸν θάνατόν μου, μερίσθητε αὐτὰς ἀκριβοδικαίως, διότι πρὸς τὸν ἀδελφόν μου, τὸν Βασιλέα Ὀλάφον, γνωρίζετε τὰς σχέσεις μου.

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ἐνεπλήσθησαν θαυρῶν τῶν πλείστων οἱ ὀφθαλμοί, ἀλλ' οὐδεὶς ἐτόλμησεν ἀντίρρησην, καθ' ὅσον ἡ θέλησις τοῦ Ἰάρλου ἦν ἱερά. Τὴν νύκτα ἐκείνην ὀλίγοι παρεδόθησαν εἰς τὸν ὕπνον, καὶ περὶ τὸ πρῶτον τῆς ἡοῦς μεθίαμα, ἡ Ἐλλίδα ἦν ἤδη παρὰ τὴν ἀκτὴν, ἐτοιμὴ ὡς ὁ ἔρωδιος ὁ πρὸς πτῆσιν διανοίγων τὰ πτερά. Πέριξ αὐτῆς ἴστατο περίφροντις καὶ σκυθρωπὸς σύμπας ὁ μικρὸς λαὸς τοῦ ἀποδημοῦντος Μεγιστάνου, καὶ ἡ ἀσυνήθης εἰς τοι-

αύτας περιστάσεις σιγή ἐμαρτύρει περὶ τῆς εὐλικρινείας τοῦ ἄλγου, ὅπερ ἐξωγραφεῖτο εἰς πάντων τὰ πρόσωπα.

Τέλος ἐπεφάνη ὁ Χαράλδος, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ ἠμφιεσμένος καὶ ὑπὸ τοῦ Χαλφδάνου ἀκολουθούμενος. Ψίθυρος διέτρεξε τὸ πλῆθος, καὶ οἱ ὄμιλοι συνεπυκνώθησαν. Ὁ νέος Ἰάρλος, σύννους ἀλλὰ μειλίχιος, ἔστη παρὰ τὴν πρῶραν, ἠσπάσθη τοὺς οἰκείους καὶ ἀπηύθυνεν ὀλίγας πρὸς τοὺς λοιποὺς λέξεις, ἅς διέκοψαν οἱ πολλαχούθεν ἀντηχοῦντες λυγμοί. Τότε δέ, ὡσεὶ φεύγων τὰς ὀδυνηρὰς συγκινήσεις τῆς στιγμῆς ἐκείνης, δι' ἐνὸς ἄλματος εὐρέθη ἐντὸς τοῦ σκάφους, τὰ πρυμνήσια κατέπεσαν, καὶ ἡ Ἑλλίδα, ἥς ἀνεπετάσθησαν τὰ ἱστία ὑπὸ τῶν δέκα αὐτῆς ναυτῶν, ὡσεὶ ἀναρπασθεῖσα ὑπὸ τοῦ πνέοντος σφοδροῦ ἀνέμου, ταχέως ἀπεμακρύνθη τῆς ξηρᾶς.

Ὁ Χαράλδος ἐκάθησε τότε παρὰ τὴν οὐρὰν τοῦ δράκοντος, τὴν ἐλισσομένην περὶ τὴν πρυμνήην τοῦ πλοίου, καὶ τὰ βλέμματα ἐστήριζεν ἐπὶ τῆς βαθμηδὸν ἐκλειπούσης ἀκτῆς. Τὴν φύσιν τῶν πληρούντων αὐτὸν αἰσθημάτων οὐδ' ὀλίως περιγράφομεν, καθ' ὅσον εὐχερῶς μαντεύει αὐτὴν πᾶς ὁ μακρὰν ἐπιχειρήσας ἀποδημίαν. Πρὸ αὐτοῦ διέκρινεν εἰσέτι τὸ περιληγμένον ἐκεῖνο ἔδαφος, ἐφ' οὗ ἐγεννήθη καὶ πᾶσαν διήνυσε τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, ἐφ' οὗ τσαούτας κατέλειπεν ἀναμνήσεις, καὶ ἀμυδρῶς εἰσέτι διέκρινε τὸν πατρικὸν τύμβον. Πρὸ αὐτοῦ δὲ μόνος ἐξετείνεται ὁ ἀτελεύτητος πόντος, ἄγων πρὸς χώρας σχεδὸν μυθώδεις, ὅπου ἀνέμενον αὐτὸν βίος ὀλόκληρος κινδύνων καὶ ποικίλων συμβαμάτων.

Ἄλλ' ἐνῶ, παραδοθεὶς εἰς τὰς σκέψεις αὐτάς, ἠσθάνετο αὖξον τὸ διακναῖον τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἄλγος, καὶ ὑποφώσκουσαν σχεδὸν τὴν μετάνοιαν ἐπὶ τῇ παραβόλῃ αὐτοῦ ἀποφάσει, ἡ Ἑλλίδα, ἐξεληούσα τοῦ κολπίσκου, παρέκαμψε τὸ πρὸ αὐτοῦ νησιδίον, καὶ ἡ πατρικὴ στέγη διὰ παντὸς ἐξηφανίσθη.

Ὁ ἄνεμος ἦν οὐριος, καὶ τὸ ἐλαφρὸν σκάφος, δειχθὲν ἐπάξιον τῆς φήμης αὐτοῦ, μετ' ὀλίγας μόνον ὥρας εἰσῆρχετο εἰς τὴν φιόρδην, εἰς ἣν κατῴκει ὁ Βίκιγξ Θῶρστης, ὁ ἀρχηγὸς τῆς παρασκευαζομένης ἐκστρατείας. Τοῦ ἀπόπλου ὀρισθέντος διὰ τὴν ἐπαύριον, ἄπας αὐτοῦ ὁ στολίσκος, ἐκ διακοσίων πλοιαρίων συγκείμενος ἀνέμενε παρὰ τὴν ἀκτῆν, καὶ πολὺς ἦν ὁ θόρυβος τῶν ναυτῶν, οἵτινες ἐπεβίβαζον τ' ἀναγκαῖα ἐφόδια, ἐπεδιώρθουν τὰ βλαβέντα τῶν σκαφῶν, καὶ ἠγάλλοντο ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ πλουσίας λείας. Μόλις ὅμως ἐπεφάνη ἡ Ἑλλίδα, ἥτις βεβαίως ἀνεμένετο, συνέρχουσιν πάντες πρὸς τὸ βάθος τοῦ κόλπου, ὅπως δεξιωθῶσι τοὺς καταπλέοντας συμμάχους, καὶ θαυμάσωσι τὸν Χαράλδον, οὗ πασίγνωστον ἦν πρὸ καιροῦ τὸ κλέος ἐπὶ πάσης ἐκείνης τῆς ἀκτῆς. Εἰδοποιη-

θεὶς δ' ἀμέσως, προσέτρεξε καὶ ὁ Βίκιγξ Θῶρστης μετὰ τῶν κυριωτέρων αὐτοῦ μαχητῶν, ἤδη πάντων ἐξωπλισμένων.

Ἡ δεξιῶσις ὑπῆρξεν εἰς ἄκρον ἐγκάρδιος, καθ' ὅσον ὁ Θῶρστης, βωμαλέος λευκοπώγων πρεσβύτης, ἦν ἀρχαῖος τοῦ Σιγούρδου φίλος καὶ θιασώτης. Ὁ Χαράλδος καὶ ὁ Χαλφδάνος ὠδηγήθησαν μετὰ πομπῆς εἰς τὸ Μέγαρον, ὅπου ἔτοιμον ἤδη ἀνέμενε τὸ ἐπίσημον δεῖπνον, καὶ εἰς ἄκρον εὐάρεστος ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἐντύπωσις, καθ' ὅσον εὖρον παρὰ τὸν οὐδὸν ἀναμένουσιν αὐτοὺς κόρην καλλονῆς ἀπαρμίλλου, ἥτις προσήνεγκε κέρας πλήρες μέθους, τὸ πρῶτον τοῦτο κύπελλον τῆς φιλοξενίας. Ἦν δὲ αὕτη ἡ μονογενὴς τοῦ Βίκιγκος θυγάτηρ Ἄφρα, ἥτις, θανούσης πρὸ πολλοῦ τῆς μητρός, διώκει τὰ τοῦ Μεγάρου. Ὁ Χαράλδος ἔλαβε τὸ κέραν καὶ προέπιεν εὐγενῶς εἰς τοὺς προσεχεῖς γάμους τῆς ἐρυθρίωσης παρθένου, ἣν δι' ἀδρόφρονος φράσεως παρέβαλε πρὸς τὴν ἐπίραστον θεὰν τῆς νεότητος Ἰδοῦναν, ἀλλ' ὁ ἀτυχὴς Χαλφδάνος τοσοῦτον ἐτρόθη ὑπὸ τῆς χαριτοβρύτου ἐκείνης ὀπτασίας, ὥστε ἀπέμεινε κεχνηῶς καὶ τὸ κέραν κρατῶν, μέχρις οὐ αὐστηρὸν τοῦ Χαράλδου βλέμμα ἐπανήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν πραγματικότητα.

Εἰς τὸ δεῖπνον παρεκάθησαν πάντες οἱ προεξάρχοντες τῆς πατριάς, ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους· τῷ δὲ Χαράλδῳ παρετέθη θρόνος πρὸς τὰ δεξιά τοῦ Βίκιγκος, ὅστις εἶχεν ἐξ εὐωνύμων τὴν ξανθοπλόκαμον Ἄφραν. Πολλὰ ἐλέχθησαν περὶ τῆς ἐπικειμένης στρατείας, καὶ πολλὰ ἐκενώθησαν κέρατα εἰς τοὺς διαφόρους θεοὺς, καὶ ἰδίως εἰς τὸν Αἰγῆρ καὶ τὴν Ῥάναν, ὧν ἀπαραίτητος ἐτύγχανεν ἡ ἀρωγή· ἀλλ' ὅτε, τῇ παρακλήσει τοῦ Θῶρστου, ὁ Χαράλδος ἀνεκοίνωσε τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ὅπως, εἰσελθὼν εἰς τὴν Μεσόγειον, χωρήσῃ μέχρι τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν, καὶ, εἰ δυνατόν, μέχρις αὐτοῦ τοῦ Βυζαντίου, γενικὴ διεχύθη ἐκπληξίς εἰς τῶν ἀκρομένων τὰ πρόσωπα. Τοιοῦτον ἐγγεῖρημα εἶχε τι τὸ ὑπεράνθρωπον, καίτοι δὲ ὁ νέος ἦρας ἐφαίνετο πλασθεὶς δι' ἄθλους ἐκτάκτους, πολλοὶ ἔσεισαν διστάζοντες τὴν κεφαλήν. Ἄλλ' οὐδεὶς ἠκροάσθη τῆς ἀφηγήσεως τοῦ Χαράλδου μεθ' ὅσης ἡ ἐπίραστος Ἄφρα προσοχῆς ἡ δ' ὠχρότης αὐτῆς, καὶ τὸ εἰς τοὺς κανθοὺς τῶν ὀφθαλμῶν ὑποτρέμων δάκρυ, ὑπεδείκνυον ἐπαρκῶς ὅτι κατὰ τὴν ἀφελῆ αὐτῆς πεποιθήσιν, ὁ νέος Ἰάρλος ἔσπευδε πρὸς ἄφευκτον ὄλεθρον.—«Καὶ διατί, ἐσκέπτετο βεβαίως καθ' ἑαυτὴν ἡ ὠραία κόρη. Τί ζητεῖ εἰς τοὺς ὑπερωκεανεῖους ἐκείνους κόσμους; Μὴ στερεῖται ἡ Σκανδιναυκὴ παρθένων ἐπαξίων τοιοῦτου μνηστῆρος; Μὴ, ἀγνωσῶσιν αὐταὶ τοὺς ἐρωτικούς ὄρκους, οὓς διδάσκει ἡ Βάρα; ὦ Λιόσνα, Λιόσνα! Σὺ, ἡ διὰ τῶν

ὀφθαλμῶν τὸ ἡδὺ φίλτρον ἐνσταλάζουσα, διατιμοὶ ἔδωκας καρδίαν;»

Ἄλλ' ὁ Χαράλδος, πλήρης τῶν φιλοδόξων αὐτοῦ ὀνείρων, οὐδὲ προσεῖχεν εἰς τὴν ἀτυχῆ κόρην, ὅτε ἠνεφέθη μετὰ πατάγου ἢ θύρα, καὶ εἰσῆλθον νεανίαι, φέροντες ἐπὶ κλώνων ἐλάτης ὀλόκληρον ὀπτὸν σύαρον, τὸ ἱερόν τοῦτο τοῦ Φρέυρ ἔδυσμα· ἠκολούθουν δὲ οἱ δύο τοῦ Βίκιγος Σκάλδοι, οἵτινες, διαταγῆ τῆς Ἄφρας, ἤρχισαν ἄδοντες τὴν δράπαν τοῦ Σιγούρδου, γνωστὴν ἤδη εἰς πάσας τὰς βορείας ἀκτᾶς. Θερμῶς ἠύχερίστησεν ὁ Χαράλδος ἐπὶ τῇ λεπτῇ ταύτῃ φιλοφροσύνῃ, ἐφ' ᾗ ἐξήστραψαν τῆς νέας κόρης οἱ ὀφθαλμοί, καὶ μετὰ χαρᾶς ἤκουσε μεταξύ τῶν ξένων ἐκείνων ἐξυμνούμενα τὰ τοῦ πατρὸς ἀνδραγαθήματα, μέχρις οὗ, προκεχωρηκυίας πλέον τῆς νυκτός, ἀπεσύρθησαν πάντες, ὅπως διὰ βραχείας ἀναπαύσεως ἐτοιμασθῶσιν εἰς τὸν ἀπόπλου.

Πράγματι δέ, ὀλίγας ἀργότερον ὥρας, ἀνεπέτασε τὰ λευκὰ ἰστία ὁ στόλος ἄπας, παραφέρων τὸν ἡμέτερον ἥρωα, καὶ οὐδεὶς ἐμάντευσεν ὅτι ἡ ὀμιχλώδης μορφή, ἢ ἐπὶ μακρὸν ἔτι ἐπὶ τῆς ἀκτῆς διακρινομένη, ἦν οὐχὶ προεῖνόν τι νεφύδιον, ἀλλ' ἡ δύστηνος Ἄφρα, ἥτις αἰθρύνει, μόλις βλαστήσαντα, τὸν πρῶτον, καὶ πιθανῶς τὸν μόνον αὐτῆς ἔρωτα.

Σ'.

Ἄνευ σπουδαίου τινὸς διέρρευσαν αἱ ποῦται ἡμέραι τοῦ πλοῦ. Περί τὸ ἑσπέρας τῆς δευτέρας ἐπεφάνησαν εἰς τὸν ὀρίζοντα τέσσαρα ἐμπορικὰ σκάφη, ἅτινα διακρίναντα ἐπίσης τὸν στόλον, ἔφευγον πλησιέστια. Ἄλλ' ἡ δίωξις ὑπῆρξε βραχεῖα, καὶ κυκλωθέντα, παρεδόθησαν ἄνευ ἀντιστάσεως. Οἱ ἐμποροὶ ἦσαν Δανοί, καὶ προσεδέθησαν ἀπλῶς εἰς τὸν ἰστόν, ὅπως ἀποβιβασθῶσιν ἐπὶ τῆς ἐγγυτέρως ξηρᾶς.

Παρεμφερὲς ἐπεισόδιον ἐπηκολούθησε καὶ τὴν ἐπομένην πρωΐαν, ἀλλὰ δυστυχῶς πολὺ τραγικώτερον. Δύο πλοῖα, πλήρη κασιτέρου, εὐρεθέντα αἴφνης, ὡς ἐκ τοῦ βαθείου σκοτούς, ἐγγύτατα τοῦ στόλου, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, ἅμα τὴν θέσιν αὐτῶν διαγνόντα, καὶ τοσοῦτον ἀνεπτύξαν χάος, ὥστε ἡ ἀπελπισ ἐκείνη σταδιοδρομία παρετάθη ἐφ' ὥρας ὀλοκλήρους. Ὁ γέρον Βίκιγξ, κάτωχος ἐξ ὀργῆς ἐπὶ τῆς μικρᾶς αὐτοῦ ναυαρχίδος, οὐδὲ λέξει ἐπρόφερε, καὶ διὰ νευμάτων παρεῖχε τὰς ἀναγκαίαις διαταγὰς. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ὁ ἄνεμος ἐστράφη, καὶ οἱ φυγάδες, καίτοι δρᾶξαντες τὰς κώπας, καὶ παρατείναντες ἐφ' ἱκανὸν ἔτι τὴν ἀπεγνωσμένην προσπάθειαν, ἐπὶ τέλους πανταχόθεν περιεσφίγγθησαν. Ἡ περαιτέρω ἀντίστασις ἀπέβαινε παράφρων, καὶ ὅμως οἱ πρῶτοι τοῦ Θώρστου μαχηταί, οἱ ἐντὸς τῶν ζωρηθέντων σκαφῶν εἰσπηδήσαντες, κατέπεσαν ἀμέσως ὑπὸ τὰς ἀμ-

φιστόμους μαχαίρας τοῦ πληρώματος, = καὶ ὑβριστικῶς εἰς τὴν θάλασσαν ἐξεβρίθθησαν. Κραυγὴ λύσεως ἀντήχησε τότε ἐκ παντὸς τοῦ στολίσκου, καὶ σύρραξις ἐπηκολούθησε δεινῇ· ἀλλ' ὀλίγον διήρκεσεν ἡ ἀγωνία, καὶ τὰ ἐχθρικά πλοῖα, αὐτόχρημα κατακοπέντα ὑπὸ τῶν πελέκων τῶν ἐπιδρομέων, ἐθεάθησαν καταποντιζόμενα. Οἱ ἐν αὐτοῖς, ὧν οἱ πλεῖστοι ἐπέζων ἔτι, ἅμα ἰδόντες τὸ ἐπικείμενον τέλος, ἀνύψωσαν τὰς χεῖρας, καὶ ὁ ἀγὼν, εἰς τὸ γνωστὸν τοῦτο σημεῖον, ἀμέσως κατέπαυσεν. Ἡρεμοί, καὶ ὡσεὶ ἀποσπασθέντες ἤδη τῶν ἐπιγειῶν, ἐστράφησαν τότε οἱ ἔτοιμοθάνατοι πρὸς τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον, τὸν μέγαν θεὸν Φρέυρ, καὶ ἀπηύθυναν αὐτῷ τὴν ἐσχάτην εὐχὴν, ὅπως, μαρτυρήσας περὶ τοῦ γενναίου αὐτῶν τέλους, παρασκευάσῃ τὴν ἐν Βαλχάλα δεξίωσιν. Ἦσαν εἰσέτι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος πρηνεῖς, ὅτε τὰ δύο σκάφη συγχρόνως ἐξηφανίσθησαν ἢ θάλασσα ἐβάφη ἐρυθρά, καὶ εἰκᾶς ναυαγῶν ἀναμιξί καὶ πτωμάτων ἐφάνη πρὸς μικρὸν ἐπιπέλουςα. Τότε δὲ συνέβη παράδοξόν τι· ἐνῷ τὰ κύματα ἐξηκολούθησαν παραδέρνοντα τοὺς νεκρούς, οἱ ζῶντες οὐδὲ ζητοῦντες οὐδ' ἀναμένοντες ἀρωγὴν, ἐβρίψαν ἐσχάτον ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς ἐκτάσεως βλέμμα, καὶ αὐθορμήτως κατεδυθίσθησαν πρὸς τὸ ὑγρὸν χάος, ἐνθα ἐκ μακρῆραυτεῦκται μελᾶθρων ἔτεινεν αὐτοῖς τὰς ἀγκύλας ἡ ἀμειλίχτος Ῥάνα.

Ἐν τούτοις ἐν ἐκ τῶν ἐπιπλεόντων πτωμάτων ἐξωθήθη ὑπὸ τοῦ σάλου πρὸς τὸ πλοῖαριον τοῦ Θώρστου, ὅστις ἀναπηδήσας αἴφνης, ἐξήτασεν αὐτό, καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς παρισταμένους:

— Ἦδη ἐξηγοῦνται τὰ πάντα, ἀνεκραξεν ὁ Βίκιγξ Τόρφης! Ἴδου πόθεν ἡ τόση ἀντίστασις, καὶ ἡ ἐκ μέρους ἀπλῶν ἐμπόρων ἐφαρμογὴ τῶν ἡμετέρων νόμων. Ἦν γενναῖος ἀνὴρ, ἀλλ' ἄξιος τοῦ τοιούτου τέλους, ἀφοῦ χρηματίσας Βασιλεὺς τῆς θαλάσσης, κατήλθε μέχρι τῆς ταπεινῆς θήρας τοῦ χρυσοῦ.

— Βεβαίως, βεβαίως, ἐβόησαν πολλοί. Ἐκ τοῦ χρυσοῦ προέρχονται πάντα τὰ ἐπὶ γῆς δεινὰ.

— Κατηραμένοι οἱ ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνασκάπτοντες αὐτὸν νάννοι, ὑπέλαβον ἕτεροι.

— Ὅπως ἂν ποτε, διέκοψεν ὁ Θώρστης, ὡμοσεν ἄλλοτε τοὺς ἱεροὺς ἡμῶν ὄρκους, καὶ ὀφείλομεν αὐτῷ ἐντιμον ταφήν. Ἀνεκλύσατε τὸ πτώμα.

Ἡ διαταγὴ ἐξετελέσθη, καὶ τὸ σῶμα τοῦ πρώην Βίκιγκος, ἀνδρὸς μόλις μεσήλικος, κατετέθη παρὰ τὴν πρύμνην τῆς ναυαρχίδος, ὑπὸ τῶν προεῖνῶν ἀκτίγων καταυαζόμενον· μεθ' ὃ κληθέντες οἱ τὸν στόλον ἀκολουθοῦντες ἱερεῖς τοῦ Αἰγῆρ, προέβησαν εἰς τὰ ὑπὸ τῆς λατρείας αὐτῶν ἐπιτασσόμενα κτέρεα, καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Φοῖβος διήρχετο τὸ ζηνίθ, τοῦ στολίσκου κυκλώσαντος τὴν ναυαρχίδα, τὸ πτώμα, πρεπόντως διασκευασθέν, παρεδόθη καὶ αὐθις εἰς τὰ νάματα,

ἐνῶ οἱ Σκάλδοι, τὰς βαρβίτους αὐτῶν κρούοντες, ἦδον αὐτοσχέδιον δράπαν.

Ἄλλὰ τούτων πάντων, κατὰ τὰς συνθήκας, οὐδὲν μετέσχεν ὁ Χαράλδος, εἰς ὃν ἐν τούτοις ταχέως ἐδόθη ἑτέρα περίστασις πρὸς ἐπιδειξίν τῆς ἐξόχου αὐτοῦ ἀρετῆς. Ἦν ἤδη ἡ ἐνάτη ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου νύξ, καὶ κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Βίκιγκος, ὁ στόλος προσήγγιζεν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Γαλλίας, ὅτε, περὶ τὴν δευτέραν φυλακὴν, ἀντήχησαν αἴφνης ὀξεῖς συριγμοί, καὶ ἀνέλαμψεν ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος τὸ κυανοῦν φῶς, τὸ ἀναγγέλλον τὴν προσέγγισιν σπουδαίου ἐχθροῦ· ὁ στόλος παρετάχθη ἀμέσως, καὶ ὑπέικων εἰς τὰς διὰ τῆς ναυτικῆς κόγχης διδομένης διαταγὰς, ἀπέμεινε κατὰ τὸ ἐφικτὸν ἀκίνητος, καθ' ὅσον τὸ σκότος ἦν ἔτι βαθύ. Ἄλλὰ μόλις ἡμίσεια παρῆλθεν ὥρα, καὶ ἰδοὺ αἴφνης, ὡσεὶ τῇ ἐπινεύσει τοῦ Χιμόουλ, ἐρυθρὰ διεχύθη ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος αἴγλη, ἀναπτυχθεῖσα ταχέως εἰς λαμπρὸν βόρειον σέλας, ὅπερ κατηύγαζε τὸ ἡμισυ στερέωμα. Ἡ θάλασσα, τὸ οὐράνιον ἀντανακλώσα φῶς, ἐκύλιε κύματα φλογερά, καὶ εἰς τὴν λάμψιν ἐκείνην ἐπεφάνη στόλος δλόκληρος, ἐπίσης εἰς μάχην παρατεταγμένους, καὶ εἰς ἐλαχίστην ἀναμένων ἀπόστασιν. Ἡ στιγμή ἦν κρισιμωτάτη ὁ Βίκιγξ Θώρστης, ὁρῶν ἀκινήτους τοὺς ἀντιπάλους, ἀπέσχεν ἐπίσης πάσης ἐπιθέσεως, καθ' ὅσον οὐδὲ ἡ πληθὺς, οὐδὲ ἡ φύσις αὐτῶν ἐπαρκῶς ἔτι διεκρίνετο. Ταχέως ὁμως τὴν ἀμφίβολον τοῦ ἠλεκτρισμοῦ φωσφόρησιν διεδέχθησαν αἱ πρῶται τῆς αὐγῆς μαρμαρυγαί, καὶ τότε ἀπεδείχθη ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἠρίθμει τούλαχιστον τριακόσια σκάφη. Ἐννοοῦντες ὅτι ἐπέκειτο ἀγὼν περὶ τῶν ὄλων, οἱ ἄνδρες τοῦ Θώρστου παρεσκευάζοντο ἐσπευσμένως, ὅτε ἀντήχησεν αἴφνης ἐκ τῆς ναυαρχίδος κραυγὴ ἀγαλλιᾶσεως.

— Ὁ Σίγυς, ὁ Σίγυς, ἀνέκραζεν ὁ γέρον Βίκιγξ, ὅστις προσεκτικῶς ἐτάσας τὴν ἐχθρικὴν ναυαρχίδα, ἀνεγνώρισεν ἀνελπιδίως ἀντίζηλον Βίκιγκα καὶ θανάσιμον πολέμιον· ὡσεὶ δὲ ταῦτην μόνον ἀναμένοντες τὴν παρόρμησιν, οἱ δύο στόλοι ἐπετέθησαν τότε μανιωδῶς κατ' ἀλλήλων.

Μακρὸς καὶ πεισματώδης ὑπῆρξεν ὁ ἀγὼν, καθ' ὅσον οἱ ἀντίπαλοι, ῥίπτοντες παράπλευρα τὰ σκαφίδια, συνεπλέκοντο ἐκ τοῦ συστάδην, καὶ διὰ τῶν ἀγχεμάχων ὄπλων κατεκρευοῦργούντο, οὐδὲ ζητοῦντες οὐδὲ παρέχοντες ἔλεος. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους, καίτοι ἡρωικῶς ἠγωνίσθησαν οἱ τοῦ Θώρστου ἄνδρες, ἐφάνησαν ὑπερισχύοντες οἱ ἀντίθετοι, ὡς ἐκ τοῦ ὑπερβάλλοντος ἀριθμοῦ. Μάτην ὁ γέρον Βίκιγξ, κρατερῶς πρωταγωνιστῶν, παρόρμα τούς ἐπιλοίπους διὰ τε τῆς φωνῆς καὶ τοῦ παραδείγματος, ἡ θέσις αὐτοῦ ἀπέβαινε διαρκῶς κρισιμωτέρα, καὶ ἀνίσχυροι ἀντήχησαν

λύσσης ὠρυγαί, ὅτε εἶδον οἱ περὶ αὐτῶν ὅτι μοῖρα τοῦ ἐχθρικοῦ στολίσκου παρέπλεε τὴν ὄλην παράταξιν, ὅπως ἐπιτεθῆ ἐκ τῶν νότων. Τὸ πᾶν ἐφάνετο ἀπολεσθῆν, ὅτε πρὸς κοινήν κατάπληξιν, πλοῖον λαμπρῶς ἦδη ἀνδραγαθῆσαν κατὰ τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα, ἀποσπᾶται τῆς γραμμῆς, καὶ πλέει εὐθὺ πρὸς τὸ τῶν πολεμίων κέντρον. Τὸ παράβολον τοῦτο κίνημα ἐπισύρει τὴν γενικὴν προσοχήν, καὶ ἀντηχεῖ κραυγὴ ἐκ χιλίων στομάτων, « ἡ Ἑλλίδα, ἡ Ἑλλίδα! » Οὐδὲ ὑπῆρχεν ἀμφιβολία, καθ' ὅσον ὁ μέλας δράκων ἐφάνετο ὡσεὶ ἐμψυχωθεὶς καὶ βλοσυρῶς διασχίζων τὰ κύματα.

(Ἐπεται συνέχεια).

ΚΛΕΩΝ ΡΑΓΚΑΒΗΣ

[Ἐκ τῆς λαμπρᾶς Ἱστορίας τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ Ἐ. Ρενάν ἐξελληνίσσαμεν δύο κεφάλαια χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς Ἑστίας: Τὰ οἰκοδομήματα τοῦ Σολομῶντος καὶ Ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος. Παραθέτομεν σήμερον τὸ πρῶτον].

ΤΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

Τὰ οἰκοδομήματα τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπῆρξαν τὸ θαυμαστότερον τοῦ Σολομῶντος ἔργον καὶ τὸ ὁποῖον ἀκριβῶς ἐνεποίησε τὴν μεγίστην αἰσθησιν εἰς τε τοὺς συγχρόνους καὶ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους του. Τοῦ Δαυὶδ τὰ κατασκευάσματα εἶχον περιορισθῆ εἰς μικρὰ τινα καὶ ἀσήμαντα, ἀλλ' ἔνεκα τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς δραστηριότητος τοῦ διαδόχου του τὰ Ἱεροσόλυμα ἠδυνήθησαν νὰ ἀμιλληθῶσι πρὸς τὰς πόλεις τὰς λαμπροτάτας τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Φοινίκης. Εἶναι ἀληθές ὅτι τὴν ἄνθησιν ταύτην τῆς τέχνης ἐν Παλαιστίνῃ δὲν ἐχαρακτήριζε πολλὴ πρωτοτυπία, διότι ἡ Αἴγυπτος παρέσχε τὰ ὑποδείγματα καὶ ἡ Τύρος ἐπέμψε τοὺς λιθοτόμους, τοὺς ἀρχιτέκτονας, τοὺς ὠραῖστὰς καὶ τοὺς χαλκοπλάστας, ἀλλ' ἡ ἐποχὴ ἦτο κατάλληλος. Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς αἰγυπτιακῆς τέχνης εἶχε παραχθῆ τότε ἐν Φοινικῇ ῥυθμὸς αὐστηρὸς μὲν ἐν τῷ συνόλω, ἀλλ' εἰς τὰ καθέκαστα περικομψος, τοῦ ὁποῖου τὴν ψυχὴν, οὕτως εἰπεῖν, ἀπετέλουν τοῖχοι ὀμαλοὶ καὶ λίαν ἐπιμεμελημένης ἐργασίας. Ἐπενδύματα δὲ ἐκ ξύλων γλυπτῶν καὶ ἐπιχρύσων, ἀπειροπληθῆ ἐκ χαλκοῦ ἐπιθέματα, ζωηρὰ πολυχρωμία, πλούσιαι βαφαί, ἐδίδον εἰς τὰ οἰκοδομήματα ἐκεῖνα ἄπειρον ζωὴν καὶ χάριν.

Τὸ ἔδαφος τῶν Ἱεροσολύμων παρεῖχεν ἐξαιρετικὴν ὕλην πρὸς λιθοδομίαν, τὸ μαλεκί, σκληρὸν τιτάνωδον λίθον, τιμώμενον καὶ τῶρα ἀκόμη, ἀλλ' ἡ ζυλεία τῆς Ἰουδαίας ἦτο πολὺ μετρία. Ὁθεν συνωμολογήθη ἐμπορικὴ σύμβασις μεταξὺ Χιράμ τοῦ βασιλέως τῆς Τύρου καὶ τοῦ Σολο-